

שלמים באישות

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף י עמוד א
איבעיא להו: ביאה, נשואין עושה או אירוסין עושה? ...

רמב"ם הלכות אישות פרק י הלכה א
הארוסה אסורה לבעלה מדברי סופרים כל זמן שהיא בבית אביה, והבא על ארוסתו בבית חמיו מכין
אותו מכת מרדות, **ואפילו אם קידשה בביאה אסור לו לבוא עליה ביאה שנייה בבית אביה עד**
שיביא אותה לתוך ביתו ויטיח עמה ויפרישנה לו, וייחוד זה הוא הנקרא כניסה לחופה והוא
הנקרא נישואין בכל מקום, והבא על ארוסתו לשם נישואין אחר שקידשה משיערה בה קנאה ונעשית
נשואה והרי היא אשתו לכל דבר.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף יב עמוד ב

ההוא גברא דאקדיש בשוטיטא דאסא בשוקא, שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף: כה"ג מאי? שלח ליה: נגדיה כרב, ואצטריך גיטא כשמואל. דרב מנגיד על **דמקדש בשוקא**, ועל **דמקדש בביאה**, ועל **דמקדש בלא שידוכי**, ועל דמבטיל גיטא, ועל דמסר מודעא אגיטא, ועל דמצער שלוחא דרבנן, ועל דחלה שמתא עילויה תלתין יומין, ועל חתנא דדייר בי חמוה. דדייר אין, חליף לא? והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה, ונגדיה רב ששת! ההוא, מידם הות דיימא חמתיה מיניה. נהרדעי אמרי: בכולהו לא מנגיד רב, אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי. ואיכא דאמרי: ואפילו בשידוכי נמי, משום פריצותא.

רש"י מסכת קידושין דף יב עמוד ב
בשוטיתא דאסא - בשבט בד של הדס.
נגדיה כרב - משום פריצותא דקדיש בשוקא.
ואצרכה גיטא - אם באת לינשא לאחר כשמואל דאמר חיישינן שמא שוה פרוטה במדי.
דרב מנגיד כו' - משום פריצותא.

תוספות מסכת קידושין דף יב עמוד ב
משום פריצותא - מפרש ר"ת דהיינו פריצותא לפי שצריך או עדי ביאה או עדי יחוד ודבר מכוער
שמעמיד עדים על כך וקשה דביבמות פ' ר"ג (דף נב.) מייתי לה מצות יבמה מקדש והדר בעיל לא
קדיש לוקה מכת מרדות מדרבנן כרב והתם לאו משום עדים תליא טעמא דהא יבמה מדאורייתא
אינה נקנית אלא בביאה אלא נראה לר"י דהיינו פריצות שעושין תחלת קניינן בביאה דומיא
דמקדש בלא שידוכי.

חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף יב עמוד ב
דרב מנגיד מאן דמקדש בביאה. פירוש משום חוצפא שבעל בפני עדים, ולא מיחוור כלל דהא בעידי
ייחוד סגי כדכתיבנא לעיל, ותו דהא אמרינן ביבמות (נ"ב א') גבי יבם מצות יבום מקדש והדר בעיל
אבל בעיל והדר מקדש לא משום דרב דמנגיד אמאן דמקדש בביאה, והתם בין בתחלה בין בסוף לא
סגיא דליכא עידי ביאה שהרי ביאה גומרת בה ולא כסף ושטר, לכך פירש ר"ת ז"ל דהיינו חוצפה
משום שעושה הפקר שתהא תחלת קירובו באשתו בביאה ונראה כעושה דרך זנות.

ברכת התנים

מסכתות קטנות מסכת כלה פרק א הלכה א

כלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה, מה נדה שלא טבלה אסורה לבעלה, אף כלה בלא ברכה אסורה לבעלה. ומניין לברכת חתנים מן התורה, שנאמר ויברכו את רבקה ויאמר לה אחותינו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו. ומניין שאפילו אלמנה אסורה, שנאמר ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו, ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן י"י את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם, ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן י"י לך מן הנערה הזאת.

כלה בלא ברכה אסורה ממש

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ז עמוד ב
תנו רבנן: מברכין ברכת חתנים בבית חתנים, ר' יהודה אומר: אף בבית האירוסין מברכין אותה. אמר אביי:
וביהודה שנו, מפני שמתייחד עמה

תוספות מסכת כתובות דף ז עמוד ב
רבי יהודה אומר אף בבית האירוסין מברכין אותה מפני שמתייחד עמה - ואמרי' כלה בלא ברכה אסורה
לבעלה כנדה ולפי שפעמים בא עליה שלא לשם חופה עושין ברכה מתחלה כדי שתהא כלה בברכה.

חידושי הרמב"ן מסכת פסחים דף ז עמוד ב
וכן המנהג בברכת נשואין שאין מברכין אלא אחר שתכנס לחופה שאין אלו אלא ברכות תפלה ושבח, תדע
שהרי כל שבעה מברכין אותן, וכן נראה מהלכות גדולות, והרב ר' משה ז"ל (ש)אמר קודם הנשואין וכן דעתי
נוטה, שהרי חופה ייחוד הוא ובעי' ראוייה לביאה והרי כלה בלא ברכה אסורה היא לבעלה כנדה, ולא מפני
שהיא בכלל כל המצות כלן מברך עליהן עובר לעשייה.

כלה בלא חופה אסורה

מרדכי מסכת קידושין הגהות מרדכי פרק האיש מקדש רמז תקמה
ועוד דמסתבר דכלה בלא ברכה דאסירא היינו בלא חופה אלא דנקט בלא ברכה לפי שעושין
ברכה בשעת נשואין

How serious is this איסור If it exists?

בית יוסף אבן העזר סימן סב
ונשאל הרשב"א על עיר שאין בה עשרה בני אדם לברכת נישואין ואי אפשר
להביאם שם ממקום אחר והשיב ברכת חתנים אינה בפחות מעשרה. ובכתבי
מה"ר איסרלן (תרומת הדשן ח"ב) סימן ק"מ כתב בשם תשובת המיימוני
(תשו' דשייכי להל' אישות סי' יח) דאין ברכות מעכבות דיעבד דמסתברא
דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה היינו בלא חופה אלא דנקט בלא ברכה
לפי שעושין ברכה בשעת נישואין וכי תעלה על דעתך אם אין במדינה עשרה
שלא תנשא אשה משום דברכת חתנים בעשרה עד כאן לשונו. ואין דבריו
נראין דמה טענה היא זו דאין הכי נמי שאם אין שם עשרה שלא תנשא אשה
ואין זה אלא כמכריח הדבר בעצמו:

What is the nature of ברכת חתנים?

- Nature of ברכת חתנים at the wedding
- What is the nature of ברכת חתנים during the שבעת ימי משתה?
 - Are they two totally different dinim?
 - One din?
 - Same brachot, but being said for different reasons?